

Vec C-37/24

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

19. január 2024

Vnútroštátny súd:

Curtea de Apel București

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

23. máj 2023

Žalobkyňa a odvolateľka:

Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR)

Žalovaná a odporkyňa:

DADA Music SRL

Vedľajší účastník a odporca:

Asociația Radiourilor Locale și Regionale (ARLR)

Predmet konania vo veci samej

Odvolania podané na vnútroštátny súd, Curtea de Apel București (Odvolací súd Bukurešť, Rumunsko), proti rozsudku, ktorým Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť, Rumunsko) čiastočne zamietol žalobu o uloženie povinnosti zaplatiť niektoré nevyplatené odmeny, v rámci sporu medzi Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (Únia rumunských výrobcov zvukových záznamov, ďalej len „UPFR“) a spoločnosťou SC DADA Music SRL (ďalej len „DADA Music SRL“).

Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania

Na základe článku 267 ZFEÚ sa predkladajú žiadosti o výklad článku 8 ods. 2 smernice 2006/115/ES, ako aj článku 16 ods. 2 druhého pododseku smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ, v spojení s článkami 17 a 52 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „smernica 2006/112“).

Prejudiciálne otázky

Majú sa článok 8 ods. 2 smernice 2006/115/ES, ako aj článok 16 ods. 2 druhý pododsek smernice 2014/26/EÚ v spojení s článkami 17 a 52 Charty základných práv Európskej únie vykladať v tom zmysle, že:

1. bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá nezaručuje spravodlivú minimálnu (paušálnu) odmenu pre držiteľov práv (výrobcov zvukových záznamov), ktorých zastupujú organizácie kolektívnej správy, bez ohľadu na dosiahnuté príjmy alebo výdavky, ktoré vznikli rozhlasovým a televíznym vysielateľom?
2. V prípade zápornej odpovede na prvú otázku, bránia [uvedené články] vnútroštátnej právnej úprave, ktorá s okamžitou účinnosťou zrušuje minimálne (paušálne) odmeny stanovené na základe metodiky, ktorá bola predtým dohodnutá organizáciou kolektívnej správy a používateľmi, bez zmeny kritérií výpočtu odmeny a bez stanovenia maximálnej lehoty na rokovanie o nových dohodách (metodikách) na vyčíslenie spravodlivej odmeny?
3. V prípade záporných odpovedí na prvé dve otázky, je vnútroštátny súd oprávnený a v prípade potreby povinný overiť, či percentuálne odmeny vypočítané vo vzťahu k skutočným príjmom deklarovaným rozhlasovými a televíznymi vysielateľmi sú spravodlivej a primeranej povahy, a to pre držiteľov práv na jednej strane, ako aj pre používateľov na strane druhej, alebo naopak, či majú zjavne zanedbateľnú alebo v závislosti od prípadu zjavne excesívnu povahu a aké sú kritériá, ktoré možno použiť na účely takéhoto hodnotenia?

4. V prípade kladnej odpovede na tretiu otázku, ak vnútroštátny súd zistí, že odmena splatná podľa metodiky upravenej novou vnútroštátnou právnou úpravou je zanedbateľná, má uvedený súd právomoc prípadne povinnosť uplatniť alternatívne kritériá namiesto kritéria deklarovaných príjmov – ako je napríklad určenie odmeny na základe výdavkov vynaložených rozhlasovými vysielateľmi na činnosť rozhlasového vysielania, odmeny vyplácanej podobnými rozhlasovými vysielateľmi alebo iné podobné kritériá – s cieľom zabezpečiť, aby držiteľom práv bola vyplácaná primeraná odmena bez toho, aby boli ohrozené legitímne záujmy používateľov, teda bez toho, aby boli odmeny zanedbateľné alebo, naopak, excesívne zaťažujúce pre rozhlasových a televíznych vysielateľov?

Uvedené predpisy práva Únie a judikatúra Únie

Článok 8 ods. 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/115/ES z 12. decembra 2006 o nájomnom práve a výpožičnom práve a o určitých právach súvisiacich s autorskými právami v oblasti duševného vlastníctva

Článok 16 ods. 1 druhý pododsek smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/26/EÚ z 26. februára 2014 o kolektívnej správe autorských práv a práv súvisiacich s autorským právom a o poskytovaní multiteritoriálnych licencií na práva na hudobné diela na online využívanie na vnútornom trhu

Články 47 a 52 Charty základných práv Európskej únie

Rozsudok z 19. novembra 1991, Francovich a Bonifaci/Taliansko, spojené veci C-6/90 a C-9/90, EU:C:1991:428; rozsudok z 5. októbra 2004, Pfeiffer a i., spojené veci C-397/01 až C-403/01, EU:C:2004:584; rozsudok z 18. januára 2022, Thelen Technopark Berlin, C-261/20, EU:C:2022:33

Uvedené vnútroštátne predpisy

Články 112, 145, 164 a 166 *Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 14 iunie 2018* (zákon č. 8/1996 o autorskom práve a právach súvisiacich [s autorským právom], opätovne zverejnený v *Monitorul Oficial al României, část I, č. 489, zo 14. júna 2018; ďalej len „zákon č. 8/1996“*)

V článku 112 ods. 1 sa stanovuje právo na spravodlivú odmenu výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov za priame alebo nepriame použitie zvukových záznamov uverejnených na komerčné účely alebo ich rozmnožením vysielaním alebo akýmikoľvek prostriedkami verejného prenosu a v odseku 2 sa stanovuje, že výška takejto odmeny sa určí podľa metodík v súlade s postupmi podľa článkov 163 až 165.

V článku 145 ods. 1 písm. c) a d) sa stanovuje povinná kolektívna správa výkonu práv na rozhlasové vysielanie hudobných diel a práva na jednotnú primeranú odmenu.

V článku 164 ods. 1 zákona č. 8/1996 sa stanovujú hlavné kritériá, ktoré je potrebné vziať do úvahy pri vyjednávaní metodiky, a v odsekoch 2 a 3 sa stanovuje:

„2. V rámci vyjednávania môžu organizácie kolektívnej správy požadovať od tej istej kategórie používateľov buď paušálne odmeny, alebo percentuálne odmeny stanovené ako percentuálny podiel z príjmov každého používateľa z činnosti, pri ktorej sa diela používajú, alebo ak sa nedosiahnu príjmy, z výdavkov vzniknutých ich používaním. Za činnosť v oblasti rozhlasového vysielania môžu organizácie kolektívnej správy požadovať len percentuálnu odmenu, diferencovanú priamo úmerne k rozsahu využívania diel kolektívne spravovaných v rámci tejto činnosti každým používateľom – rozhlasovým alebo televíznym vysielateľom.

3. Odmeny stanovené v odseku 2 musia byť primerané vo vzťahu k ekonomickej hodnote a rozsahu použitia predmetných práv a musia zohľadňovať povahu a rozsah použitia chránených diel a iných predmetov ochrany, ako aj ekonomicke hodnoty služby poskytované organizáciou kolektívnej správy. Organizácie kolektívnej správy a používatelia musia odôvodniť spôsob výpočtu takejto odmeny.“

Článok 166 zákona č. 8/1996 stanovuje:

„1. Organizácie kolektívnej správy, používatelia alebo štruktúry združení používateľov uvedené v článku 163 ods. 3 písm. b) a c) môžu podať novú žiadosť o začatie postupov na rokovanie o tarifách a metodikách až po uplynutí troch rokov odo dňa ich úplného zverejnenia v Monitorul Oficial al României, časť I.

2. V prípade rokovaní uvedených v článku 114 ods. 4 môže ktorákoľvek zo [zainteresovaných] strán predložiť novú žiadosť o začatie postupov na rokovanie o metodikách až po uplynutí troch rokov odo dňa ich úplného zverejnenia v Monitorul Oficial al României, časť I.

3. Predchádzajúce metodiky zostávajú v platnosti do zverejnenia nových metodík.“

Metodologia privind remunerația datorată artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme pentru radiodifuzarea fonogramelor publicate în scop comercial ori a reproducerilor acestora de către organismele de radiodifuziune (Metodika odmeňovania výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov za rozhlasové vysielanie zvukových záznamov vydaných na komerčné účely alebo ich rozmnožením rozhlasovými vysielateľmi), ktorú v konečnej podobe stanovuje Decizia civilă nr. 153A/12 mai 2011 a Curții de Apel București, Secția a IX-a civilă și pentru cauze de proprietate intelectuală [rozsudok v občianskoprávnom konaní č. 153° z 12. mája 2011 Curtea de Apel

București (Odvolací súd Bukurešť), sekcia IX pre občianske veci a spory z práv duševného vlastníctva] na základe rozhodnutia č. 216/2011, ktoré vydal Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (ORDA) (Rumunský úrad pre autorské práva, Rumunsko) (ďalej len „metodika odmeňovania“), v ktorej sa stanovuje:

„4. Rozhlasoví vysielatelia, označovaní ako používatelia v zmysle tejto metodiky, sú povinní štvrťročne vyplácať organizáciám kolektívnej správy, ktoré ORDA určil ako výbercov odmien pre výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov, odmenu za používanie komerčných zvukových záznamov alebo ich rozmnoženín, na ktoré sa vzťahujú majetkové práva súvisiace s autorským právom, stanovenú percentuálnym podielom, ako je uvedené v nasledujúcej tabuľke, na základe výpočtu stanoveného v bode 5 metodiky pre každú vlastnenú rozhlasovú stanicu.

Rozsah použitia komerčných zvukových záznamov v programoch	Výkonní umelci a výrobcovia zvukových záznamov
do 35 % vrátane	1,8 %
nad 35 % a do 65 % vrátane	2,4 %
nad 65 %	3 %

Rozhlasoví vysielatelia sú povinní štvrťročne vyplácať organizáciám kolektívnej správy, ktoré ORDA určil ako výbercov odmien pre výkonných umelcov a výrobcov zvukových záznamov, odmenu za používanie komerčných zvukových záznamov alebo ich rozmnoženín, na ktoré sa vzťahujú majetkové práva súvisiace s autorským právom, vypočítanú tak, že na celkové hrubé mesačné príjmy dosiahnuté z činnosti rozhlasového vysielania sa pri použití zvukových záznamov v rozsahu 100 % celkového vysielacieho času programov použije percentuálny podiel vo výške 3 %. V prípade nižšieho použitia sa percentuálny podiel vo výške 3 % znižuje priamo úmerne k miere použitia zvukových záznamov vo vzťahu k celkovému času vysielania programov. ...

5. Výpočtový základ, na ktorý sa uplatňujú percentuálne podiely uvedené v bode 3, tvoria všetky hrubé mesačné príjmy, znížené o daň z pridanej hodnoty, ktoré používatelia získajú z vysielacej činnosti, vrátane napríklad príjmov z reklamy, výmen, predplatného, oznamov a informácií, telefonátov a SMS za zvýšenú tarifu, zo sponzorstva, z rozhlasových súťaží a hier, prenájmu vysielacích priestorov, iných finančných príspevkov, oprávnení na príjem, výnosov z rozhlasového vysielania realizovaného na objednávku, príjmov zo združení alebo iných aktivít súvisiacich s rozhlasovým vysielaním. Do výpočtového základu sú zahrnuté aj príjmy tretích spoločností, najmä produkčných spoločností a spoločností na nákup reklamy, v rozsahu, v akom sú prijímané ako výsledok

vysielacej činnosti používateľa zodpovedajúcej zvukovému záznamu (záznamom) odvysielanému a uverejnenému na komerčné účely, a to v rozsahu, v akom došlo k neoprávnenému prevodu, ktorý je v rozpore s obchodnými zvyklosťami v dobrej viere, špecifickými pre príslušný sektor. V prípade absencie príjmov sú základom výpočtu celkové výdavky, ktoré používateľ vynaložil na vysieláciu činnosť (napríklad náklady na personál, náklady na služby poskytované tretími stranami, nákupy akéhokoľvek druhu atď.) v štvrtroku, pre ktorý je odmena splatná.

6. Sumy vyplývajúce z uplatnenia percentuálneho podielu na základ výpočtu nemôžu byť nižšie ako ekvivalent v rumunských lei (RON) – vypočítaný podľa kurzu BNR [Národná banka Rumunska] v deň splatnosti – sumy 500 EUR/štvrtrok, v prípade minimálnej odmeny, ktorú majú používatelia zaplatiť za každú prevádzkovanú miestnu rozhlasovú stanicu, a sumy 1 000 EUR/štvrtrok, v prípade minimálnej odmeny, ktorú majú používatelia zaplatiť za každú držanú celoštátnu rozhlasovú stanicu“.

Článok II *Legea nr.74/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 268 din 27 martie 2018* (zákon č. 74/2018, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 8/1996 o autorskom práve a právach súvisiacich [s autorským právom], zverejnený v Monitorul Oficial al României, časť I, č. 268, z 27. marca 2018; ďalej len „zákon č. 74/2018“)

„Článok II

2. Metodiky uvedené v článku 131 zákona č. 8/1996 o autorskom práve a právach s ním súvisiacich v znení neskorších predpisov, zostávajú účinné až do uplynutia obdobia, na ktoré boli prijaté.

3. Ustanovenia metodík vypracovaných v súlade s článkom 131 a článkom 131¹ [zákona č. 8/1996], ktoré obsahujú úpravu pevných alebo minimálnych súm/odmien uplatniteľných v prípade vysielania, ktoré sú v rozpore s ustanovením článku 131¹ ods. 2 v znení zmien vykonaných týmto zákonom, sa prestanú uplatňovať dňom, keď uplynie lehota 90 dní od uverejnenia tohto zákona v Monitorul Oficial al României, časť I“.

Zhrnutie skutkového stavu a konania vo veci samej

- 1 UPFR ako organizácia kolektívnej správy práv výrobcov zvukových záznamov na jednej strane a DADA Music SRL, prevádzkovateľka miestnej rozhlasovej stanice na strane druhej, uzatvorili 20. októbra 2011 nevýhradnú licenčnú zmluvu na vysielanie komerčných zvukových záznamov. Na základe tejto licenčnej zmluvy nadobudla DADA Music SRL právo na vysielanie (verejný prenos) zvukových záznamov prostredníctvom svojej rozhlasovej stanice a prevzala zodpovedajúcu povinnosť zaplatiť primeranú odmenu. [V licenčnej zmluve] bolo stanovené, že v závislosti od rozsahu použitia zvukových záznamov v rozhlasových programoch bola DADA Music SRL povinná vyplácať odmenu stanovenú v percentách

vypočítanú vo vzťahu k celkovým dosiahnutým príjmom, a v prípade, ak sa nedosiahli príjmy, vo vzťahu k celkovým výdavkom vynaloženým na vysielaciu činnosť. Stanovilo sa takisto, že takto vypočítané percentuálne sumy nemôžu byť nižšie ako suma v RON, ktorá sa rovná sume 250 EUR/štvrtrok vypočítaná podľa výmenného kurzu BNR v deň splatnosti, v prípade minimálnej odmeny, ktorú majú používatelia zaplatiť za každú prevádzkovanú miestnu rozhlasovú stanicu, a 500 EUR/štvrtrok za každú prevádzkovanú celoštátnu rozhlasovú stanicu.

- 2 Po nadobudnutí účinnosti zákona č. 74/2018 DADA Music SRL odmietla naďalej vyplácať minimálnu paušálnu odmenu, pretože sa domnievala, že uvedený zákon sa uplatňuje okamžite a že je preto povinná vyplácať odmenu výlučne vo vzťahu ku skutočne dosiahnutým príjmom. Dada Music SRL zaplatila za obdobie od 1. júla 2018 do 30. júna 2019 odmenu vo výške približne 1 000 RON, vypočítanú v percentách. UPFR zas vystavila faktúru a následne si súdnou cestou uplatnila minimálnu splatnú odmenu podľa metodiky odmeňovania.
- 3 UPFR podala 24. júna 2019 žalobu na Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť), aby rozhodol o povinnosti spoločnosti DADA Music SRL zaplatiť minimálnu splatnú odmenu podľa metodiky odmeňovania. UPFR v podstate tvrdila, že táto minimálna odmena sa uplatňuje až do dátumu prijatia novej metodiky. DADA Music SRL žiadala, aby bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná.
- 4 Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) vyhovel žiadosti Asociația Radiourilor Locale și Regionale [Asociácia miestnych a regionálnych rádií, Rumunsko (ďalej len „ARLR“)] o vstup vedľajšieho účastníka do konania. ARLR uviedla, že minimálne odmeny stanovené predchádzajúcim zákonom pre rozhlasových a vysielateľov sú zaťažujúce, najmä v prípade malých rádií, ktoré majú lokálnu povahu. ARLR od začiatku viedla kampaň za zrušenie paušálnych minimálnych odmien a tvrdila, že povinnosť ich vyplácania je v rozpore s článkom 16 ods. 2 smernice 2014/26, podľa ktorého práva na odmenu musia byť primerané vo vzťahu k ekonomickej hodnote využívania týchto práv.
- 5 V rámci znaleckého posudku vypracovaného v rámci konania prebiehajúceho pred Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) sa zistili rozdiely v odmene vo výške 16,13 RON (vrátane DPH) a 70,68 RON na úrokoch z omeškania v prípade neuplatnenia minimálnej odmeny, a vo výške 14 707,51 RON (vrátane DPH) a 8 019,56 RON na úrokoch z omeškania v prípade uplatnenia pravidiel týkajúcich sa minimálnej paušálnej odmeny.
- 6 Rozsudkom z 28. januára 2022 Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) rozhodol, že sa uplatňujú percentuálne odmeny a že minimálna paušálna odmena sa v období posudzovanom v rozsudku už neuplatňuje. V dôsledku toho uvedený súd čiastočne vyhovel žalobe a nariadil spoločnosti DADA Music SRL zaplatiť UPFR sumy vo výške 16,13 RON (vrátane DPH) a 70,68 RON ako úroky z omeškania. Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) v podstate rozhodol, že sa uplatňuje článok 164 ods. 2 zákona č. 8/1996 o autorskom práve a právach s ním súvisiacich, ako aj článok II zákona č. 74/2018.

- 7 UPFR sa proti tomuto rozsudku odvolala na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, a tvrdila, že ustanovenia článku II zákona č. 74/2018 sa uplatňujú výlučne v rámci rokovania o novej metodike, pričom zatiaľ zostávajú účinné ustanovenia metodiky odmeňovania.
- 8 Je dôležité poznamenať, že 7. januára 2020, po administratívnych opatreniach, ktoré prijal Oficiul Român pentru Drepturile de Autor (Rumunský úrad pre autorské práva) (ďalej len „ORDA“) proti UPFR, uzavrela DADA Music SRL novú licenčnú zmluvu s UPFR (ktorá sa však netýka obdobia posudzovaného v konaní), v ktorej sa už neuvádzajú minimálne paušálne odmeny, ale len percentuálne.
- 9 V podstate v dôsledku nedostatočných (resp. deklarovanych) príjmov rozhlasových vysielateľov UPFR často žiadal a vymáhal od rozhlasových vysielateľov vyplatenie minimálnej odmeny predpokladanej metodikou odmeňovania. ORDA vydal rozhodnutie, ktorým prinútil UPFR, aby prestala vyberať paušálne minimálne odmeny. UPFR toto rozhodnutie napadla správnu žalobou. Înalta Curte de Casație și Justiție (Najvyšší a kasačný súd, Rumunsko) zamietol 6. mája 2022 túto správnu žalobu a potvrdil rovnaký výklad ustanovení článku II zákona č. 74/2018 podporovaný spoločnosťou DADA Music SRL a prijatý zo strany Tribunalul București (Vyšší súd Bukurešť) v rozsudku napadnutom odvolaním. Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, tvrdí, že toto rozhodnutie by mohlo byť relevantné v rámci sporu vo veci samej, keďže má vo vzťahu k UPFR právomoc rozhodnutej veci, a preto je UPFR povinná vo svojich administratívno-právnych vzťahoch s ORDA prestať vyberať minimálnu paušálnu odmenu.

Základné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 10 UPFR v podstate tvrdil, že výklad článku II zákona č. 74/2018 v zmysle bezprostrednej uplatniteľnosti na konanie vo veci samej by bol v rozpore s článkom 8 ods. 2 smernice 2006/115 a článkom 16 ods. 2 smernice 2014/26. UPFR sa domnieva, že smernice 2006/116/ES a 2014/26/EÚ, ako aj článok 15 Zmluvy Svetovej organizácie duševného vlastníctva o umeleckých výkonoch a zvukových záznamoch nevyklúčujú možnosť stanovenia minimálnych paušálnych odmien a bránia zasahovaniu vnútroštátneho zákonodarcu do uplatňovania existujúcej metodiky, ktorá stanovuje takúto minimálnu odmenu.
- 11 DADA Music SRL sa domnieva, že v dôsledku článku II zákona č. 74/2018 už neplatí minimálna odmena pre organizácie kolektívnej správy a že tento článok sa uplatňuje okamžite, takže musí vyplácať iba odmeny vypočítané v percentách.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu na začatie prejudiciálneho konania

- 12 V kontexte niektorých predchádzajúcich sporov sa vo vnútroštátnej súdnej praxi objavili výkladové rozdiely, pokiaľ ide o význam pojmu miestna rozhlasová

stanica (*post radio local*). V týchto sporoch UPFR podporila stanovisko, že každý miestny vysielateľ (*emiťator local*) zodpovedá odlišnej miestnej rozhlasovej stanici, keďže takíto miestni vysielatelia sprístupňujú vysielanie tejto rozhlasovej stanice novému publiku. Ďalší argument bol založený na skutočnosti, že niekedy boli reklamy vysielané na miestnej úrovni odlišné. Konkrétne povedané, tieto vyhlásenia – niekedy akceptované vnútroštátnymi súdmi – viedli k výpočtu mnohých minimálnych odmien s vysokou sadzbou, ktoré miestni vysielatelia s často skromnými hospodárskymi výsledkami považovali za skľučujúce. Opísané okolnosti viedli k zmene zákona č. 8/1996 o autorskom práve a právach s ním súvisiacich, ako aj článku II zákona č. 74/2018.

- 13 Vnútroštátny súd sa predbežne domnieva, že je potrebné vykladať článok II zákona č. 74/2018 v tom zmysle, že ustanovenia bodu 6 metodiky odmeňovania prestali mať účinky v lehote stanovenej týmto článkom, takže za obdobie posudzované v rámci prejednávanej veci DADA Music SRL nemusela platiť minimálne odmeny, ale len odmeny vo vzťahu k skutočne dosiahnutým výnosom.
- 14 Podľa Curtea de Apel (Odvolací súd) je jasné a nesporné, že článok 8 ods. 2 smernice 2006/115 a článok 16 ods. 2 druhý pododsek smernice 2014/26 nevylučujú stanovenie paušálnej minimálnej odmeny, za predpokladu, že výška tejto odmeny nie je pre používateľov (vysielateľov) nadmerná a skľučujúca. Minimálna odmena stanovená v metodike odmeňovania bola v zásade v súlade s požiadavkami, ktoré ukladá právo Únie.
- 15 Pokiaľ ide o prvú prejudiciálnu otázku položenú Súdnemu dvoru, vnútroštátny súd poznamenáva, že v ustanoveniach práva Únie, ktorých výklad sa požaduje, sa stanovuje, že odmena pre výrobcov zvukových záznamov musí byť primeraná a rozumná. Tieto smernice však ponechávajú na vnútroštátnom zákonodarcovi, aby zabezpečil mechanizmy, prostredníctvom ktorých sa dosiahne primeraná odmena v predpokladanom zmysle. Z tohto hľadiska neexistuje v príslušných ustanoveniach a vysvetľujúcich odôvodneniach obsiahnutých v preambule žiadny prvok, ktorý by odôvodňoval výklad, podľa ktorého by bolo povinné stanoviť paušálnu (minimálnu) odmenu. Preto treba na uvedenú otázku odpovedať záporne.
- 16 Pokiaľ ide o druhú položenú prejudiciálnu otázku, názor Curtea de Apel (Odvolací súd) je menej jednoznačný. Pripomína, že metodika odmeňovania počíta s percentuálnymi odmenami, ale aj s minimálnymi paušálnymi platbami pre prípady, keď používateľ nedosahuje kladné hospodárske výsledky alebo v dôsledku iných okolností vykonáva činnosť rozhlasového vysielania bez toho, aby dosahoval aj ekonomické výhody. Domnieva sa, že systém stanovený v uvedenej metodike by sa mal posudzovať ako celok a že v rozsahu, v akom sa očakávalo, že vnútroštátny zákonodarca už nebude umožňovať dohodu o minimálnych odmenách, je možné, že ustanovenia týkajúce sa percentuálneho odmeňovania a/alebo základu výpočtu boli odlišné práve preto, aby sa zaručila primeraná odmena pre držiteľov súvisiacich práv.

- 17 Článkom II zákona č. 74/2018 však vnútroštátny zákonodarca s okamžitou účinnosťou odstránil jednu zo zložiek systému odmeňovania bez toho, aby upravil kritériá výpočtu odmeny, a bez toho, aby stanovil maximálnu lehotu na rokovanie o nových dohodách (metodikách) na vyčíslenie spravodlivej odmeny, pričom upravil systém uplatňovaný pred účinnosťou zákona č. 74/2018 v prospech rozhlasových vysielateľov bez toho, aby existoval koherentný systém, ktorý by zaručoval, že odmeny pre výrobcov zvukových záznamov budú pre nich primerané, nie však zanedbateľné. Okrem toho v súčasnej situácii možno predpokladať, že používatelia nebudú veľmi nadšení z rokovaní o novej metodike, keďže v súčasnosti platná metodika je priaznivá.
- 18 Pokiaľ ide o prípady, ktoré uvádza UPFR a ktoré svedčia o značných rozdieloch medzi odmenami vyplácanými v roku 2022 rozhlasovými vysielateľmi (niektorí platili štvrtročné odmeny rovnajúce sa alebo dokonca nižšie ako 500 RON, zatiaľ čo iní platili značné odmeny rádovo v desiatkach alebo stovkách tisíc RON), Curtea de Apel (Odvolací súd) poznamenáva, že v súčasnom systéme je možné, že niektorí rozhlasoví vysielatelia platia zanedbateľnú odmenu, ktorá pravdepodobne zodpovedá ekonomickej hodnote použitia (ktorá môže byť nezisková alebo s veľmi malým ziskom), ale je otázne, či zodpovedá aj ekonomickej hodnote spravovaných práv.
- 19 Na druhej strane podľa vnútroštátneho súdu majú metodiky účinky podobné normatívnemu aktu vykonateľnému *erga omnes* pre všetkých nositeľov práv a používateľov v príslušnom odvetví a je potrebné uznať právo zákonodarcu zasiahnuť, zo všeobecných politických dôvodov, prostredníctvom ustanovení s okamžitou účinnosťou aj s ohľadom na aktuálne platné metodiky. Nemožno sa teda domnievať, že ustanovenia práva Únie v zásade vylučujú také ustanovenie, aké je obsiahnuté v článku II zákona č. 74/2018, ktorým sa minimálne (paušálne) odmeny s okamžitým účinkom vyhlasujú za neuplatniteľné.
- 20 Pokiaľ ide o tretiu a štvrtú prejudiciálnu otázku, Curtea de Apel (Odvolací súd) zdôrazňuje význam stanovenia odmeny pre držiteľov práv, ktorá nie je zanedbateľná, pretože takáto situácia by konkrétne predstavovala vyvlastnenie v súkromnom záujme, čo by predstavovalo porušenie ustanovení článku 17 Charty základných práv Európskej únie. Curtea de Apel (Odvolací súd) sa domnieva, že vzhľadom na to, že sa od vnútroštátnych súdov vyžaduje, aby vnútroštátne právne predpisy prijaté na prebratie smerníc Únie vykladali takým spôsobom, aby sa zaručil ich potrebný účinok, tieto sudy by mali mať právomoc overovať, či sú percentuálne odmeny spravodlivé a primerané pre držiteľov práv na jednej strane a pre používateľov na strane druhej, alebo naopak, či nie sú zjavne zanedbateľné alebo v závislosti od prípadu zjavne nadmerné.
- 21 V tejto súvislosti vnútroštátny súd žiada, aby sa stanovilo, ktoré kritériá možno použiť na účely posúdenia tohto druhu, pričom sa domnieva, že tieto kritériá nepredstavujú otázku vnútroštátneho práva, ale predovšetkým otázku práva Únie, keďže smernice sa musia vykladať a uplatňovať jednotne. Podobne, ak by sa zistilo, že odmena splatná podľa vnútroštátnych právnych predpisov je

zanedbateľná, je nastolená otázka, či má vnútroštátny súd právomoc alebo dokonca povinnosť uplatňovať alternatívne kritériá ku kritériám deklarovaného príjmu.

- 22 Napokon Curtea de Apel (Odvolací súd) poznamenáva, že podľa rozsudku Súdneho dvora vo veci Francovich a Bonifaci/Taliansko nemožno nesprávne transponovanú smernicu uplatniť *contra legem* vo vzťahoch medzi súkromnými osobami, čo však nevedie k neprípustnosti žaloby (ako tvrdí ARLR) minimálne z dvoch dôvodov. Po prvé, vnútroštátny súd má povinnosť vykladať všetky vnútroštátne pravidlá, ale nie len výlučne vnútroštátne pravidlá, ktorými sa transponuje smernica, a to tak, aby sa zaručil úplný súlad s ustanoveniami práva Únie aj vo vzťahoch medzi jednotlivcami (potrebný účinok) (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora vo veci Pfeiffer a i.). Ako je zrejme aj z tretej a štvrtej prejudiciálnej otázky, vnútroštátny súd mal k dispozícii osobitné nástroje na zaručenie výsledku, ktorý je v súlade so záväznými pravidlami práva Únie. Po druhé, ak nie je možné vykladať vnútroštátne právo spôsobom, ktorý vedie k uplatneniu, ale nie k porušeniu záväzných pravidiel práva Únie, poškodený jednotlivec môže podať žalobu o náhradu škody proti štátu (v tejto súvislosti pozri Francovich a Bonifaci/Taliansko). Tieto zásady boli relatívne nedávno znovu potvrdené v rozsudku Thelen Technopark Berlin.